De loc străine...

Harold Hobson, critic dramatic al săptămînalului londonez „Sunday Times", transmite, prin intermediul revistei „Contemporanul", o veste care ne privește îndeaproape. Ea relatează istoria destul de recentă a unei companii teatrale de amatori, devenită repede celebră.

„Teatrul Național al Tineretului reprezintă un fapt nu numai teatral, ci și social. Întemeietorul teatrului, Michael Croft, a venit la Alleyn's School (școala fondată de un celebru actor al perioadei elisabetane) pentru a preda limba engleză. Firește, ținîndu-se seama de faptul că fusese actor profesionist, i s-a încredințat conducerea cercului dramatic al școlii. Să reținem însă că, în același timp, i-au fost dați în grijă fotbaliștii școlii, precum și un grup de băieți care cădeau cu regularitate la examene și erau considerați a nu fi buni de nimic. Marea realizare a lui Michael Croft a fost aceea că a creat o unitate din aceste trei elemente în aparență ireconciliabile, creînd Teatrul Tineretului. Acțiunea a avut o evidentă valoare socio-terapeutică. Rezultatul a fost acela că decalajul intelectual între diferitele categorii de elevi a scăzut, sportul și cultura au fost mai puțin străine una de alta, iar unii elevi, pînă atunci lipsiți de orice aspirații, au început să aibă sentimentul apartenenței la un colectiv".

Și în acest exemplu — pe care „Contemporanul" îl titrează: „De la o echipă de fotbal a școlii..." — se vede că, într-adevăr, sportul și cultura nu sînt de loc străine.

Album documentar

RUGBYȘTII DE ALTĂDATĂ...

România — Polonia: 17—0. O victorie categorică a „naționalei" noastre din acel îndepărtat an: 1923.

Cine sînt făuritorii acestei biruințe? Să-i identificăm. De la stînga spre dreapta, în rîndul de sus: Radu Rocca (lovit, n-a putut juca), Sfetescu, Anastasiade II, Ghițulescu, Nemeș, Ilie Stătescu, Aurel Mărășescu, Aron Drăghici, Ody Florian, Sterian, Văsescu (în civil); rîndul din mijloc: Costică Ionescu-Bivolu (adaosul se referă la „forța cu care trăgea echipa după el") și... Octav Luchide, care trebuie să fi fost căpitanul echipei naționale, de vreme ce s-a fotografiat cu mingea în mînă, marcîndu-și astfel rolul conducător!

Și, în sfîrșit, în rîndul de jos: Ionel Gîrleșteanu, Moser, Anastasiade I, Ștefan Balș și dr. Puiu Stroescu (același Puiu Stroescu, portarul naționalei de fotbal).

(Din colecția V. FIROIU)

Căpitanul în retragere

După finala Dinamo — Spartak Brno din cadrul „C.C.E." la volei masculin, zvonul abandonării de către Derszei a activității competiționale circula cu insistență pe culoarul federației. Întîlnindu-l pe Derszei, l-am întrebat:

— Ești în retragere, căpitane?

— Sînt cam de mult! Mă mir că nu s-a observat! a răspuns prompt spiritualul atacant dinamovist.

Absență motivată

Timp de 45 de ani, Jean Borotra, unul din „mușchetarii" tenisului francez, n-a lipsit de la nici una din edițiile „Wimbledonului". Anul acesta, din motive familiare, el s-a văzut pus, pentru prima oară, în situația de a absenta.

CIFRE INEDITE DESPRE DIVIZIA A DE FOTBAL

Colegi de echipă și... adversari, totodată! „Gică" Pahonțu, recordman al jocurilor în divizia A, și tînărul Bădin, promovat de la Șoimii Buzău, care candidează la postul de fundaș lateral dreapta în echipa Petrolul, în viitorul sezon

Foto: ION POPESCU

● La începutul ediției trecute a campionatului am pomenit de interesantul aspect legat de „recordul republican" în materie de meciuri jucate în divizia A. Pe primul loc: Capaș 287 — Pahonțu 287, dar cu șanse serioase pentru Pahonțu de a prelua „șefia" și de a atinge, primul în fotbalul românesc, impresionanta cifră de 300 de partide jucate în prima divizie. Presupunerile s-au adeverit doar parțial: Pahonțu a devenit „recordman" cu cele 297 de prezențe (1952—1968, și numai la Petrolul Ploiești), în schimb cifra de 300 își așteaptă... cutezătorii.

● De altfel, clasamentul jucătorilor cu cele mai multe prezențe în divizia A a suferit schimbări esențiale. Ajunge să arătăm că în clasamentul publicat la sfîrșitul campionatului 1966/67 doar primii șapte au rămas pe locurile lor (Pahonțu 297, Capaș 287, Tr. Georgescu 275, Petschowski 274, Bone 272, Ozon 270, Apolzan 269). Le urmează acum: E. Jenei 259, Cojereanu 257, Constantin 253, Zavoda II 249, Nunweiller III 244, Popa 243, Băcuț I și Marin Marcel cîte 240, Băcuț II 238, Motroc 237, Paraschiva 235, Mercea, Panait I și Dridea I cîte 233, Știrbei și Greavu cîte 230. Din cele de mai sus rezultă și faptul că „recordul" lui Pahonțu nu va fi periclitat în curînd.

● Se cuvine lăudă și acelor jucători care au participat la toate cele 26 meciuri ale echipelor lor în campionatul 1967/68, și care — din păcate — sînt cam puțini la număr: Sătmăreanu, Negrea, S. Avram, C. Dinu, Bakos, Lereter, Axente, Petescu, Motroc, Adam, Koszka, Barbu, Olteanu, Deliu, Siko, Rakși, A. Ghiță și Dembrovschi.

Fr. MOISES
Rupea

J.O. din Mexic — în filatelie

Filateliștii care sînt amatori de tematică sportivă își vor putea îmbogăți colecția cu o nouă emisiune de mărci poștale, avînd ca subiect Olimpiada din Mexic.

Direcția generală a Poștelor pregătește, cu ocazia acestui important eveniment sportiv, o emisiune compusă din opt valori (reprezentînd cele mai spectaculoase probe ale Jocurilor Olimpice) și o coliță.

Colița cu o valoare nominală de 5 lei înfățișează doi alergători surprinși în plină cursă.

Tirajul coliței: 120 000 bucăți.

H. I.

FORFAIT... OLIMPIC

S-a întîmplat în 1900, la Jocurile Olimpice de la Paris.

Printre participanții la săritura în lungime se afla și unul dintre performerii acelor timpuri, atletul de culoare Prinstein, reprezentant al S.U.A. În calificări, Prinstein sărise 7,17 m, înscriindu-se pe lista favoriților probei. Dar iată că apăruse și neprevăzutul. Organizatorii au decis în ultimul moment să amîne finala pentru a doua zi. Fiind duminică, atletul american nu a luat startul! Pentru că secta din care făcea parte interzicea participarea, în zilele de duminică, la orice manifestație cultural-sportivă!

Așa a fost pierdut un prezumptiv titlu olimpic!

UN CONCURS DE PESCUIT PĂSTRĂVI DESCHIS VEDETELOR ECRANULUI

La St. Vincent — localitate al cărei nume nu se poate să nu vă fie cunoscut, pentru că aici s-a încheiat etapa a II-a din Turul Italiei — a avut loc, zilele trecute, un interesant conclav al criticilor de film și al celor mai reputate actrițe italiene, în scopul desemnării celei ce merită titulatura de „vedeta nr. 1 a cinematografului italian" pe anul 1968.

Acest titlu a revenit Lisei Gastoni care, după părerea specialiștilor, a avut o creație cu totul remarcabilă în filmul **„Mulțumesc, mătușă!"**

A doua zi după ce a fost aplaudată ca actrița nr. 1 a ecranului italian, Lisa Gastoni a mai repurtat un succes care, de data aceasta, ține de domeniul sportului.

Participînd la un concurs de pescuit păstrăvi, Lisa Gastoni s-a clasat pe primul loc. Ea a prins șase păstrăvi care au totalizat 1,600 kg și i-au adus în clasamentul competiției 280 puncte. Au urmat-o actrița germană Ruth Gassmann cu 270 puncte (observați ce strînsă a fost întrecerea!), Nicoletta Machiavelli, Valerie Lagrange, Delia Boccardo, Agnes Spaak ș.a.

Trebuie să recunoaștem că, pentru aceste zile de canicule, o partidă de pescuit păstrăvi într-o apă de munte este o îndeletnicire sportivă deosebit de plăcută...

RĂSPUNDE Ion Poștașu

COSTEA MARINOIU, COMUNA RACOVIȚA. Deosebit de interesant documentul, datînd din mai 1882, pe care l-ați găsit la Arhivele Statului, în Rm. Vîlcea: La școala din Călina s-a construit gratis de către învățătorul C. Popescu, „o gimnastică cu aparatele ei pentru exercițiul elevilor acei școale".

I. NEAGU, ARAD. 1) Lucrarea „Turneele olimpice de fotbal" va apare în toamnă. Probabil, în octombrie. 2) Cluburile respective sînt îndeajuns de cunoscute. Nu este nevoie, deci, de o adresă amănunțită. Orice poștaș portughez, știe, de pildă, unde e sediul lui Benfica. Aveți însă mai puține șanse de răspuns, scrînd în limba română, ceea ce ar implica pentru Eusebio și efortul căutării unui traducător.

PETRU IONAȘANU, RĂDĂUȚI. „La noi în oraș sînt divergențe foarte mari în legătură cu fotbalul nostru". Cum adică: există și unii care spun că merge bine? În orice caz, să vă răspund la întrebări: 1. Echipa C.A. Cîmpulung, care a activat în divizia A la fotbal, în 1952, a avut următoarea formație de bază: Traian Ionescu — Topșa, Dușan, Cernea — Onisie, Zeană — Călin, Cojereanu (Vlad), Alexandrescu, Smărăndescu I, Bădeanțu (Motronea). 2. Ion Ionescu, ca și alți jucători din diferite țări europene, care activează în străinătate, poate fi selecționat în echipa națională.

ION BETIU, CÎMPIA TURZII. Memoria vă înșeală. În meciul Ungaria — Brazilia, din cadrul campionatului mondial din Anglia, golurile maghiarilor au fost înscrise, în ordine, de: Bene, Farkaș și Meszöly (din 11 metri).

P. BOGDAN, COMUNA GEPIU. 1) Ne facem autocritica pentru titlul „Progresul și Crișul au cîștigat bătălia barajului". Firește, trebuie pus întîi Crișul, așa cum indică și clasamentul. 2) Prea mult local patriotism! Sînt curios dacă erați tot atît de... înflăcărat și în prima repriză a meciului cu Politehnica Galați! După război, mulți viteji se arată. Oricum, felicitări Crișului pentru performanța realizată.

I. BRAGHES, BRAȘOV. Am văzut caricaturile dv. Este bine cînd „vorbesc" desenele, nemaifiind nevoie ca acestea să fie însoțite de cuvinte. Cele trimise de dv. nu ne-au „spus" însă nimic. Poate aveți altele, mai... vorbărețe!

T. NICOLAIȚA, MEDIAȘ. „După campionatul mondial de fotbal din 1954, la circa doi ani, filmul acestei competiții a rulat și la noi. De-atunci, s-au mai jucat trei campionate mondiale, dar filmele ce s-au făcut cu această ocazie n-au mai apărut și pe meleagurile noastre". Credeți că s-a opus Federația română de fotbal, pentru ca nu cumva să ajungem la... comparații? Adevărul este că achiziționarea acestor filme este o treabă comercială, legată de mari cheltuieli. Totuși, chiar în aceste condiții, surprinderea dv. este justificată. Să sperăm că, în 1970, povestea nu se va mai repeta. Și ne-ar bucura să-i vedem, cu acest prilej, și pe fotbaliștii noștri. Nu neapărat în finală! Nu sîntem atît de pretențioși!

Ilustrații: N. CLAUDIU

ARBITRU SEPTUAGENAR

Duminică 7 iulie, pe stadionul Dunărea din Giurgiu...

Briza bătrînului Dunăbiu alungă greu apăsarea copleșitoare a canicule, dar, cu toate acestea, tribunele sînt aproape pline. În teren, un spectacol inedit: își încrucișează „spadele" arbitrii bucureșteni și cei localnici, sub „bagheta" unui bine cunoscut maestru român al fluierului: Emil Kroner.

Cu timplele de culoarea zăpezii, la aproape șapte decenii de viață, arbitrul Kroner, părintele mai multor generații de „cavaleri ai fluierului", a pășit din nou pe stadion, acolo unde timp de trei decenii a dirijat sute de meciuri, fiind în permanență un interpret real al regulamentului de joc.

La sfîrșitul „amicalului", un hîtru comenta în tribune: „Cred și eu că a arbitrat bine! La 70 de ani ai doar atîta... experiență!"

Să așteptăm, atunci, noi ceilalți arbitri, să împlinim 70 de ani?

N. CHELEMEN
— arbitru de fotbal —

Cei trei uriași

„Triunghiul" apărătorilor echipei naționale de polo a Iugoslaviei format din Trumbici, Bonacici și Perisici are o medie de înălțime de 1,98 m, cîntărind nu mai puțin de 332 de kg. O excelentă linie a III-a, ar zice un specialist al rugbyului...

PATRU ÎNTR-O LOTCĂ

(Urmare din pag. 1)

de-a rîndul, a înotat și a pescuit. Și lui i s-a părut că soarele arde atît de crud. Nu înțelege cum te poți deshidrata chiar dacă bei tot timpul, transformîndu-te, vrînd nevrînd, într-un pește uscat.

Dar barcagiilor, pescarilor, marinarilor chinul nostru li se pare firesc. Pentru ei soarele nu e numai o lampă naturală de cuarț care bronzează frumos, soarele nu e numai milostivul Ra, ci și Moloh — ucigașul, gata să te devoreze cu flăcările lui. Nicăieri, ca aici pe Dunăre, sufocarea fierbinte care se scurge pe suprafața apei, nicăieri, ca aici pe Dunărea leșioasă, asudată, moleșită n-am avut senzația marilor călduri, ostile omului.

Prima răbufnire a Coșavei, în amonte, de Drencova, a fost salutată cu un oftat general, dar nu ne-am putut smulge din toropeală decît mai tîrziu, datorită unui flotor care s-a aruncat cu toată forța asupra noastră. Ca orice fluviu navigabil, Dunărea e jalonată. Jaloanele indică, de obicei, porțiunile mai puțin adînci, prezența stîncilor sub apă și, uneori, veritabilele canale săpate prin dinamitare pe fundul albiei. Nimic mai simplu decît să observi de departe aceste geamanduri metalice sau butuci ancorați, purtînd diferite indicatoare. Nimic mai simplu decît să le înveți semnificațiile. Și nimic mai surprinzător pentru călătorul neavizat decît sensul și direcția curenților în apropierea flotorilor.

Convinși fiind că vom putea ocoli foarte lin un astfel de monstru printr-o simplă lovitură de vîslă, am reușit să-l evităm abia în ultima clipă. Și-am trecut pe lîngă el aproape atingîndu-l, aproape de botul gros, animalic, ce ar fi zdrobit biata noastră ețravă.

După cîteva sute de metri, pe țărmul sting, apare o clădire albă în fața căreia vibrează flori colorate. Un ceas uriaș, marcat de la zero la cinci indică o oră bizară. Și alături de el, două sfere cu diametrul de peste un metru, vopsite alternat în alb și roșu, își apleacă axele spre pămînt.

La cîteva bătăi de ramă, în aval, e pontonul Drencova, iar pe ponton se înalță silueta amenințătoare a operatorului de la „Alexandru Sahia". Opăriți și arși de căldură ne reluăm — pentru două minute — rolurile de actori dintr-un film înfățișînd deliciile turismului dunărean...

ARBITRU SEPTUAGENAR

Duminică 7 iulie, pe stadionul Dunărea din Giurgiu...

Briza bătrînului Dunăbiu alungă greu apăsarea copleșitoare a canicule, dar, cu toate acestea, tribunele sînt aproape pline. În teren, un spectacol inedit: își încrucișează „spadele" arbitrii bucureșteni și cei localnici, sub „bagheta" unui bine cunoscut maestru român al fluierului: Emil Kroner.

Cu timplele de culoarea zăpezii, la aproape șapte decenii de viață, arbitrul Kroner, părintele mai multor generații de „cavaleri ai fluierului", a pășit din nou pe stadion, acolo unde timp de trei decenii a dirijat sute de meciuri, fiind în permanență un interpret real al regulamentului de joc.

La sfîrșitul „amicalului", un hîtru comenta în tribune: „Cred și eu că a arbitrat bine! La 70 de ani ai doar atîta... experiență!"

Să așteptăm, atunci, noi ceilalți arbitri, să împlinim 70 de ani?

N. CHELEMEN
— arbitru de fotbal —

TIRGUL DE VARA
8 IULIE - 31 AUGUST

PREȚURI REDUSE PÎNĂ LA 30%
LA ARTICOLELE SPECIFICE
SEZONULUI ESTIVAL

cămăși; bluzoane; bluze; halate; slipuri; compleuri pentru plajă; costume de baie; rochii; fuste de vară; țesături de mătase; impermeabile; balonseide; pălării; sacoșe; poșete; genți de voiaj; costume din bumbac; pantaloni (lungi și scurți); tricotaje (cu fire sintetice); țesături imprimate; încălțăminte de vară

Cei trei uriași

„Triunghiul" apărătorilor echipei naționale de polo a Iugoslaviei format din Trumbici, Bonacici și Perisici are o medie de înălțime de 1,98 m, cîntărind nu mai puțin de 332 de kg. O excelentă linie a III-a, ar zice un specialist al rugbyului...

...Să mergeți o dată, din curiozitate, pe Livedea cu duzi. Dar nu în zilele de lucru, fiindcă atunci totul apare ca pe oricare străduță din București. Să mergeți într-o duminică și dacă auziți din colțul străzii cristalinul larmei de copii, înseamnă că „se discută" — printre altele — și „formarea" vreunuia dintre ei pentru un loc în naționala de fotbal, handbal, box, atletism.

Iar pe scăunelele din fața caselor să fiți convinși că cei vîrstnici discută și despre Maria Tănase și despre Nică (Ion Chiriac, fost triplu campion național de box), Cornel (Georgescu fost campion național de floretă), Costel (Niculescu, arbitru de fotbal de categorie republicană), Bebe (Dincă Alex., maestru al sportului, portar în echipa națională de handbal și în aceea a clubului Steaua), Fănel (Aurel Constantinescu, „1500" și „800" în echipa de atletism a clubului „Dinamo")...

Aceștia au fost și sînt... copiii de pe strada noastră!

ing. CONSTANTIN CHIRIAC
arbitru internațional de box și „livedist" sută în sută